

Poselstwo dziesiąte

Dawid, Mefiboszet i Boża życzliwość

Wersety biblijne: 2 Sm 9:1–13; Rz 2:4; Ef 2:7; 4:32; Tt 3:4–5; Kol 3:12.

I. Druga Księga Samuela 9:1–13 opowiada o życzliwości okazanej Mefiboszetowi, synowi Jonatana, przez Dawida:

- A. Dawid czuł się zobowiązany do tego, by ze względu na Jonatana okazać życzliwość wszystkim potomkom, jacy jeszcze zostali z domu Saula, więc zapytał sługę domu Saula, mówiąc: „Czy jest jeszcze ktoś z domu Saula, abym mógł mu wyświadczyć życzliwość Bożą?” – w. 3a.
- B. Sługa odparł Dawidowi, że jest jeszcze syn Jonatana, Mefiboszet, kulawy na obie nogi – w. 3b.
- C. Dawid powiedział Mefiboszetowi, że okaże mu życzliwość ze względu na Jonatana, jego ojca, i obiecał, że zwróci mu całą ziemię jego dziadka i że Mefiboszet będzie stale jadał przy stole królewskim – w. 7, 13.
- D. Król Dawid zachował go przy życiu, przywrócił całe jego dziedzictwo i zaprosił do ucztowania z nim przy tym samym stole – w. 7, 9.
- E. Dawid dał Mefiboszetowi wszystko, co należało do Saula i całego jego domu; Mefiboszet jadał stale przy stole królewskim, „był zaś kulawy na obie nogi” – w. 9, 13.

II. Mefiboszet nie miał podstawy do otrzymania łaski, jednak ją otrzymał; to samo dotyczy nas i Boga:

- A. Mefiboszet nie zajmował żadnej pozycji przed Dawidem – w. 1–6:
  - 1. Doznał życzliwości nie z powodu siebie, lecz kogoś innego – w. 7.
  - 2. Tak samo rzecz ma się z grzesznikiem przed Bogiem – Rz 2:4.
- B. *Lo-Debar*, miejsce, w którym mieszkał Mefiboszet, to hebrajskie słowo oznaczające „miejsce bez trawy, bez paszy”; świat dzisiaj jest takim Lo-Debarem – 2 Sm 9:4:
  - 1. Mefiboszet, który uciekał przed Dawidem, mieszkał tam, gdzie nie było trawy, nie było zaopatrzenia w życie – w. 4.
  - 2. Grzesznik przebywający z dala od Boga również mieszka tam, gdzie nie ma trawy.
- C. Mefiboszet nie szukał Dawida, to król wysłał ludzi, by go przyprowadzili – w. 4–5.
- D. Kiedy Dawid rzekł: „Mefiboszecie”, miał w sercu współczucie, a ton jego głosu był miły – w. 6–7:
  - 1. Za tym słowem kryło się serce, które wyrażało Boże serce – 1 Sm 16:7.
  - 2. Serce Dawida było pełne życzliwości i współczucia – 20:14–15.

III. W sensie duchowym wszyscy przypominamy wnuka króla Saula, Mefiboszeta (2 Sm 4:4), który był kaleki:

- A. Choć Mefiboszet często jadał z królem, wciąż utykał na obie nogi – 9:7.
- B. Otrzymawszy łaskę od Dawida, oglądał jedynie bogactwo jego stołu; nie patrzył na swe kalekie nogi schowane pod stołem.

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE PIERWSZEJ I DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA

- C. Podobnie jak Mefiboszet możemy jadać przy stole królewskim, mimo że wciąż jesteśmy kalecy – w. 13:
1. Obie nogi mamy kulawe, ale znajdują się one pod stołem.
  2. Kiedy zostajemy zbawieni, powinniśmy zapomnieć o swoich kalekich nogach i zasiadać przy stole naszego Króla, Jezusa Chrystusa, by się Nim radować – w. 7; Rz 14:17; Ne 8:10:
    - a. Ilekroć patrzymy na siebie, odkrywamy, że jesteśmy kulawi, i to nas zniechęca – por. Pnp 2:8 – 3:5.
    - b. Powinniśmy patrzeć jedynie na bogactwo na Pańskim stole i tym bogactwem się radować – Ef 3:8.
  3. To, co Bóg przed nami rozłożył, jest wspaniałe, bogate i słodkie; my musimy po prostu jeść – J 6:50–51, 53–57; Mt 8:11; 22:2; Obj 19:9.
- D. Musimy odwrócić się od introspekcji i zwrócić ku Panu – Hbr 12:2; 2:9.
- E. Kiedy patrzymy jedynie na bogactwo i łaskę, które Bóg przed nami rozłożył, będziemy pełni pokoju, a nasze serca znajdą zaspokojenie – Mt 5:6; 14:20.

IV. Życzliwość, jaką Dawid okazał Mefiboszetowi, oznacza Bożą życzliwość – 2 Sm 9:3; Rz 2:4; Ef 2:7; Tt 3:4–5:

- A. Życzliwość to dobroć, która wypływa z miłosierdzia i miłości Boga – Ef 2:4, 7.
- B. To właśnie życzliwość i miłość naszego Zbawiciela Boga nas zbawiła i sprawiła, że różnimy się od innych ludzi – Tt 3:4:
1. Łaska Boża przynosi człowiekowi zbawienie; zostaliśmy zbawieni Pańską łaską – 2:11; 3:7.
  2. List do Tytusa 3:5 mówi, że Bóg zbawił nas według swego miłosierdzia:
    - a. Boże miłosierdzie sięga dalej niż Jego łaska – Rz 9:15–16, 18, 23; Hbr 4:16.
    - b. Wskutek naszego stanu godnego politowania powstała głęboka przepaść między nami a Bożą łaską.
    - c. To Boże miłosierdzie przerzuciło „most” nad tą przepaścią i przyprowadziło nas do Jego zbawienia łaską – Rz 2:4; 9:23.
  3. W Liście do Tytusa 3:4 i 5 Paweł mówi nie o łasce, lecz o życzliwości, miłości i miłosierdziu:
    - a. Miłość jest źródłem łaski; w Pierwszym Liście Jana dotykamy miłości Boga Ojca, która jest źródłem łaski – 3:1; 4:9–10.
    - b. Bóg Ojciec ma w sercu miłość; kiedy ta miłość wyraża się poprzez Syna, staje się ona łaską – J 1:14, 16–17.
    - c. Życzliwość to postawa, jaką Bóg przybiera, kiedy daje nam łaskę – Ef 2:7.
    - d. Kiedy mamy miłosierdzie, miłość i życzliwość, automatycznie mamy łaskę – Tt 3:4–5, 7.
    - e. Nasz Bóg i Ojciec okazał nam miłość, miłosierdzie i życzliwość; to dzięki temu nas zbawia – w. 4–5.

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE PIERWSZEJ I DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA

- C. W nadchodzących wiekach – w okresie tysiąclecia i wieczności przyszłej – Bóg pokaże „przewyższające bogactwo swojej łaski w życzliwości wobec nas w Chrystusie Jezusie” – Ef 2:7:
1. To właśnie w Bożej życzliwości darowana jest nam Boża łaska – w. 8.
  2. Bogactwo Bożej łaski w Jego życzliwości przekracza wszelkie granice – w. 7:
    - a. To bogactwo samego Boga, którym to bogactwem możemy się radować – 3:8.
    - b. Bogactwo Bożej łaski w Jego życzliwości będzie na wieki publicznie wystawione na pokaz – 2:7.
- D. Jednym z przejawów owocu Ducha jest życzliwość – Ga 5:22:
1. Przyoblókłszy się w nowego człowieka (Kol 3:10), jako Boży wybrani, święci i umiłowani, musimy przyoblekać się w wewnętrzne części pełne współczucia oraz w życzliwość (w. 12).
  2. Apostoł Paweł był sługą Bożym w życzliwości i nakazał nam trwać w życzliwości Bożej – 2 Kor 6:4, 6; Rz 11:22.
  3. Miłość jest życzliwa (1 Kor 13:4), i my musimy być wobec siebie nawzajem życzliwi, czułego serca, wybacząc sobie nawzajem, jak i Bóg w Chrystusie wybaczył nam (Ef 4:32).